

ELŐFIZETÉL: FÜLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
 Hat hóra 2 frt 50 kr.
 Három hóra 1 frt 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Egyes számok 12 kr-ával kaphatók
 a kiadóhivatalban

BARSA.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 7 fr.
 kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 fr. fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 Lr

A nyiltérben:

minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.

Velünk összekötésben levő hirdető-írdák, elő-
 fizetőink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj-
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

Megjelen: hetenként egyszer.

→ vasárnap reggel. ←

A hirdetések, előfizetések s a reklamációkat a kiadóhivatalba:

(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Gabona-árak.

Az 1882-iki termés óta nem volt Magyarországnak ilyen termése, mint az idejé. Országszerte jó, közép termés-sel dicsekednek a gazdák és hála Isten, — a mi aratási eredményeink sem mutatnak rosszabbra.

De most azon aggódunk: lesz-e gabonáinknak jó ára?

A helyi kereskedelem ugyancsak rosszul kezd. Szép búzáért 6 frt 60 krt ad. Ez bizony nagyon, de nagyon kevés!

Termelni, költekezni, drága cselekedet tartani, sok adót fizetni, rossz évek csapásait kiheverni, mindezt alig lehet a 6 frt 60 kros, vagy 7 firtos gabona-árakból tenni.

Többet kellene a gazdának kapni. Az a kérdés, lehetne-e?

A külföldi viszonyok nem oly kedvezőek az idén, mint a miénk. Rossz időjárás, nagy nedvesség, gyakori jégesők sokat ártottak Angliában, Francia- és Németországban a vetéseknek. Mint a legutóbb megjelent szaklapok írják, Leedsben az angol molnárok felemelték 19 pence-szel zsákonként a liszt árát, mert a rossz időjárás miatt nem várnak jó termést.

A mi gabonáinknak tehát lesz az idén is kelete, legalább is olyan, mint tavall volt.

Hogy lehet tehát, hogy az árak mégis annyira alacsonyak?

Nem vélünk csalódnai, ha azt hisszük, hogy az árak lecsigázásában nagyon sok része van a kereskedelem mesterkedésének.

A konkurrenzia és a szabad kereskedelem bizonyára üdvösséges dolog és távolabbi időt véve figyelembe, a gabonakereskedelemtől is érvényesül, de az is bizonyos, hogy egy ideig a börze-manipulációk képesek a tőkepiézések érdekében lenyomni az árakat. Minden börzét, de különösen az

ilyen kisebb szabásut, mint a miénk, minden kereskedelmi ágba egy-két nagy ház ural, a melyek, ha egész éven keresztül torzsálkodnának is egymással, ilyenkor barátságos kartell-szerződésekben nyujtanak egymásnak testvérjebbot a gazdaközönség szorult helyzetének kedélyes kihasználására.

A bpesti börze még csak elmegy úgy kegyesen 8 frt, 8 frt 20 krig, de már a mi kereskedőink a 6 frt 60 krt kínálgatják, még azt is csak úgy félvállról, mintha nagyon meg kellene köszönnünk, hogy még ennyit is adnak búzáink színe-javáért?

De hát végre is mindenki úgy keresi a pénzt, ahogy bírja. Ha a gazdák annyiért is odaadják áruikat, miért ne vennék meg a kereskedők annyiért?!

Távolról sem itéljük el tehát a kereskedőket, se a helybelieket, se a bpestieket; az ő eljárásuk a törvény szempontjából semmi kifogás alá nem esik.

Hanem elítélhetjük igen is a gazdákat, hogy ők semmi egyetértéssel és semmi összetartással nem igyekeznek a saját érdekeiket megvédelmezni.

A gazdának egész éven keresztül sok a költsége, alig várja már, hogy valamiből pénzt csinálhasson. Gabonáját értékesítheti legelőbb, eladja tehát, a hogyan veszik, mert pénzre van szüksége!

Ezt a szorult helyzetet a gazdák jó részének használja ki az egyetértésben levő kereskedői spekuláció. Miért adjanak ők több pénzt a búzáért, ha a szorult gazdák annyiért is odaadják? Odaadják pedig, mert — mint mondtuk — minden áron pénzre van szükségük.

A tőkével rendelkező gazda vár, annak majd megadják a rendes árt, de az első 50 vagy 100 ezer méter-mázsát összekapkodják — aránylag — potom árért. Ehhez nem kell kereske-

dői furfang, ezt a legegyszerűbb parasztészszel is meg lehetne csinálni, ha paraszt-egyetértésről hallott volna már valamit és valamikor a világ.

Erről ugyan nem hallott, de arról hallott, hogy a birtokosok előkelői, érettebb és tanultabb férfiak összeállottak és előlegezési egyesülettel vagy szövetkezéssel mentették meg kisebb, vagy szorult helyzetben levő gazdátársait. Igenis az nem ismeretlen dolog, hogy közös eladási raktárakat tartanak, a beadott gabonára — csaknem teljes értékeig — előleget adnak és bevárják az eladásra legalkalmasabb időpontot, a mikor az árukat a tulajdonosok beleegyezésével első kézbe, a lehető legjobb áron adják el.

Ezt és ehhez hasonlókat kellene a gazdáknak tenniük, ha saját érdekeiket ők is megvédeni akarnák. Nem nagy hanggal, nem nagy költekezéssel, de annál alaposabb, körültekintőbb és kitartóbb munkássággal.

Álljanak az ügynek élére vidékünk s a város jeles gazdái, a kik értenek is a dologhoz, és van is bennük annyi áldozatkészség, hogy némi gondot és fáradságot szenteljenek a közügynek.

Pénzt — szilárd szövetkezés és kellő garancia mellett — a helybeli pénzintézetektől vagy azok útján megszereshetnék.

Hiszen az már mégse járja, hogy hagyják gazdátársait nyírni, mint a birkákat a védekezésnek leelemibb ösztöne kellene, hogy összetartásra és közös eljárásra bírja őket.

Hogy eredménye lenne, azon senki sem kételkedhetik. A gabonának nem lehet már rosszabb ára, mint 7 frt. Ennyiért tehát mindig eladhatják, hanem az valószínű, sőt csaknem bizonyos, hogy felemelkedik 8 frtra is. Csak egy kis kitartás kell tehát. A kitarthatáshoz pedig egy kis pénzelőleg, a

mit összeállítás mellett, bárhol és bárkitől meg lehetne szerezni.

Gondolják meg gazdáink, hogy nem lesz mindig ilyen termésünk, meg kell tehát ragadni minden eszközt, hogy gabonáinkat kellő időben és kellő áron adjuk el.

A lévai „Stefánia-árvaház”.

Ki kell továbbá emelnünk, hogy a minden évben megújított, őszi termés-gyűjtés és karácsonyi gyűjtés folytán gazdagon részesültünk természetbeni adományokban. Élétárunk megtelt, mi magunk bizalommal tekinthetünk a tél elé; árváink pedig a gazdagon rakott karácsonyfa alól szemtelket vidító ajándéktárgyakat is vittek el. Az őket takarékoságra szoktató jó angyal sem feledkezett meg róluk. Stiaszny Antalnő urnő Balassa Gyarmatról mint már éveken át, úgy most is hat szép ezüst forintot küldött nekik, miket mások kegyes pótlásával egyetemben árváink nevére szóló takaréktári betétkönyveikben helyeztünk el. Legyenek e fillérek áldásos fundamentomai egy-egy becsületes iparos jövő boldogságának s e tudatban lelje teljes örömet a lelkes ajándékozó.

Az őszi gyűjtés, még 95 frt készpénzt is juttatott pénztárunkba. Hogy az eredmény ily mérvű volt, abban kiváló érdemük van a helybeli keresztény egyház-felkezetek lelkszeinek, kik templomaikban a szószékéről hívták fel biveiket a kegyes adakozásra.

Természetbeni adományokban állandó jölteveje árvaházunknak a helybeli uradalom, melynek nemeskeblű intézői gyöngéd lelkületű női kezek révén ez évben is teljesen fedezték tüzelőfa- és tej-szükségletünket. Tények, miknek d'cséretére a szó nem elegendő.

Ezeken fe'ül szépszámu pénzbeli adományok folytak be kisebb-nagyobb összegekben, miket a nyilvánosság előtt nyugtatni minden egyes alkalommal kedves kötelességünknek ismertünk, annál is inkább,

TÁRCZA.

Az ügyetlen.

Az őrnagyék szalonjában diszes társaság mulatott. A kedves őrnagnő kifogyhatlan, szellemes élezei vig, majdnem fesztelen hangulatban tarták vendégeit. Az őrnagy, mint afféle katonember, kalandos élményeinek elbeszélésével nem kevésbé járult az uralkodó hangulat emelkedéséhez. Elza, egyetlen leányuk, — művészi virtuozitással jártatta rózsás ujjait a zongora billentyűin. Junói alakját varázsszerű kedveségben emelte ki sülté színű ruhája, melyen dus fűrtökben hullt alá szőke haja. Arcának sajtászerű báj kölesönöz ragyogó fekete szeme s a találekonyosság kinyomata piros ajkainak hamiskásan mozgó gödröskéiben nyilvánul.

— Büszke lehetsz leányodra — jegyzi meg az őrnagnő közelében egy matrona.

E megjegyzést azzal toldá meg egy másik hölgy, ajkait kicsinylőleg csucorítva.

— Csak az kár, hogy előnyeit nem érti javára fordítani. Nézd, mily megbűvölten könyököl Heim gróf a zongorán. Nem volna megvetendő parthie. Gazdag, s fiatalága daczára már százados.

Az őrnagnő a jelzett irányban pillantott, s a gróft csakugyan a leirt helyzetben találta. Hidegen mondá:

— Kétségtelenül jó parthie. Igen gazdag, szerencsére takarékos ember volt az apja. Hogy százados, úgy látszik, érti magas születését előnyére fordítani, de hogy

Elza iránt komolyan érdeklődik, tévedsz kedvesem. Bizonyosságul megszólítom, azt sem tudja, mit játszik Elza. Ki tudja, merre kalandoz gondolata.

— Beethoven vagy Chopin?

— Hol? — kérdé szórakozottan a gróf, azonban majd felfogta a kérdés értelmét, hozzá téve — bizony az én figyelme-et egészen kikerülte. Szaniszló agarakat kapott, arra gondoltam.

— Kitűnő futó mind — jegyzék meg többen nyomatékkal.

— Elza — kiáltá halkán az őrnagnő.

— Persze, hogy Elza — vág közbe a gróf, mire mindnyájan hangos kacajban törtek ki.

— No, mi az, mi az? — kérdé az őrnagy atyáskodva a gróftól — talán a szabórol volt szó?

A kacaj még hangosabb lett, mire az őrnagy a hölgyekhez fordult s tréfás komolysággal mondá:

— Az önök életében a szabó a legfontosabb tényező. A szabókkal nem tanácsos hadilábon állni. Tudják azt a mesét, hogy megjárták a pillangók, mikor a szita-kötőt csufolták? Irigyelhetik most fényes szárnyait. Tehát nevensenek. Ezt mondva, elvezetá a gróftot és feltűnő nyájassággal vette körül.

Az őrnagnő ennek láttára sóhajt nyomott el.

A társaság sutogta:

— Kedvét keresi.

— Nem önzés nélkül.

— Hja, a grófi vő.

E megjegyzéseket talán még tovább fűtétek volna, ha Elza fel nem szökel a zongora mellől, ép midőn apja és a gróf mellé ülni készültek.

— Bocsánat.

— Nem játszik?

— De a gróf kedveért.

— Kedves apám, már nyolcz óra.

— És?

— Malvin néni nagyon beteg, azt ígérték, hogy meglátogatom nyolcz órakor. Ugy-e mama?

Az őrnagnő ez ígértről mitsem tudott, s mégis mintegy önkénytelenül mondá:

— Siess!

Elza egy szük utezát szelt át, azután tágas térségre ért. Ez volt a külsétány.

Köpenye gallérját felhuzta, fityolát mélyen arczára hajította, s a felismerhetlenség biztos tudatában a fasorok közé lépett.

— Ismét félreértett az az ügyetlen — mormogá boszusan, amint kémkedve körüljártatá szemeit. Oh istenem, istenem, de megvertél, hogy épen őt kell szeretnem.

Kis idő mu'tán léptek hallatára hátra fordult.

— Aladár!

— Elza!

Elza durczásan háritotta el a feléje nyujtott kezét.

— Te itt!

— Én is ezt kérhetném — mondá

Aladár izzadt homlokát kendőjébe törülve.

— Ügyetlen.

— Megint?
 — Megint és mindig. Nem azt mondtam, hogy a jobboldali alleaban várj? S te merre kószáltál?

— Egedj meg, én a baloldaliban.

— Tudtam — mondá szánalmasan

Elza.

— Hát akkor mért nem jöttél oda.

— Oda? Oh, ügyetlen! Nem határozottan —

— A határozottságot arról lehet megismerni, hogy — hadará Aladár tudós képpel.

— Nem vagy most a katedrán.

— Igaz — — melletted vagyok. Oh,

Elza —

— Vigyázz, meg ne botolj abban a köben.

— Köszönöm a szives figyelmeztetést — rebegé Aladár az előtte fekvő köre pillantva — nem láttam.

Elza megállt és redőkebe vontá homlokát, ünnepeyes hangon mondá:

— Aladár, komoly szóm van veled.

Igy tovább nem mehetünk!

— Akkor ülünk le — válaszolá Aladár boldogan, Elzát egy padra vonva.

— Ügyetlen!

— Megint. Miért?

— S te kérdezt ezt? mondá Elza majdnem zokogó hangon.

Aladár őszinte arcán szintén köny-csepp gördült alá.

Reszkető kezeiben tartá Elza picziny kacsóit, s oly keserű lemondással nézett szemeibe, midőn mondá:

mivel az adakozók névsorában városunk minden rendű és rangu lakói képviselve voltak. Az ily cselekedetek teszik azt, hogy nem es L é v a r á s o s l a k ó i p é l d a b e s z é d s z e r ű a d a k o z á s a i k k a l k ö z e i é s t á v o l d i e s é r e t t e l e m l i t t e t n e k .

Fogadják egyetünk jóltevői mindany nyian, különösen azok, kiket helyszüke miatt névszerint felemlíteni nem lehet, mélyen érzett köszönetünk.

De még sem tehetjük le e pontnál a tollat, mielőtt méltó elismeréssel szólanánk arról az odaadó fáradozóról, melyet intézetünk gazdasági beletétele vezetője, egyetünk gondnoka B a l b a c h A n d r á s n é u r n ő fejt ki árvaházunk felvirágoztatása körül. Az intézet vezetését, a házi rend kiszabását, a karácsonyfa-ünnep rendezését mind az ő szelleme hatja át, kinek a nap egyik szaka sem terhes az árvaházban megjelenni, a gyermekek testi-lelki nevelését gazdag ismereteivel eszközölni segíteni. S hogy pedig ez mennyi munkát ad, azt csak azok tudják, kik a belépő növendékek szálamasan elhanyagolt nevelését ismerik. Legyen köszönet azon hathatós pártfogásért annak, ki oly nemes buzgalommal fáradozik állása teendőinek önzetlen betöltésén.

Növendékeink száma az 1889-ik év első felében 14, később 16 volt, kik közül 11 fiú, 5 leány.

Névszerint: Budai József, Sifner István, Szendi Ágnes, Sefcsik Ilonka, Sinkovics Lajos, Krizsmanek Mária, Krizsmanek Emilia, Fazconza Ferencz, Kiss András, Kiss Mihály, Slabey Béla, Demeter András, Vajda Julianna, Vanya Sándor, Medvegy János és Tim Nándor.

Az 1889. évben kilépett Sefcsik Gyula, ki öt évi elszegődéssel szabályszerű tanoncszerződés kiállítására alapján németzücs mesterségre ment. Az árvaházban 2 évig tartottuk.

Az 1890. év folyamán kilép az intézetből: Sinkovics Lajos, Slabey Béla és Medvegy János.*)

Növendékeink magaviselete, szorgalma és elömenetele az adott állapothoz képest nagyobb kifogás alá nem esik, bár tudjuk, hogy növendékeink mindnyájan kijáró iskolások lévén, magukviseletének ellenőrzése sok éberséget és körültekintést igényel a felügyelőnek Techlár Evelin részéről, ki is hogy e nemű nehéz feladatával tisztában van, arról régibb növendékeink, különösen a leánykák illedelmes, nyílt magaviselete

*) A tanulmányait jeles sikerrel már a 3. gimnáziumi osztályban tovább folytató Budai Józsefnek vonatkozólag a választmányunk oda terjed a mélyen tisztelt közgyűlés elé a kérelme, hogy engedje az meg, miszerint nevezett fiú még, a következő tanévet is benn tölthesse árvaházunkban. A rája fordított költéséget megtéríti az, miszerint kisebb árvatésztvéreit ő correpetálja.

— Inkább váljunk el, de haragodat eltűrni nem bírom.

Elza arczáról eltűnt a harag s az igazi szerelem sugárzott arról.

— Lásd, — rébége, Aladár vállára hajtva fejét — végzeteszerű, hogy nem tudok rád haragudni. Pedig ezer okom volna; tudod, tulajdonképen ma is csak azért jöttem, hogy megmondjam a multkorai tapintatlanságod szörnyű eredményét.

— Hadd el — már mondtad; hidd el, én mindig a legjobbat akarom és minden rosszra fordul.

— Nem, édesem, ezt a kolosszális ügyetlenséget nem lehet eléggé ismételnem; büntetésül halld. Ugy-e, azt mondtam, pont tizenkét órákor menj a házunkkal szemben levő oldalon; pillants fel ablakomra, ha én ott leszek, akkor a nagytemplomban a litánián találkozzunk. És te mit tettél? Már tizenegy órákor ablakommal szemben állást foglaltál és oly feltűnően néztél o-ra, hogy a papa —

— Nem akartam elszalasztani egy pillanatot sem, melyben téged —

— Megsokaltam a dolgot, távozást intek és te — üdvözlésnek veszed és hangos „jónapot“-tal közelítesz felém.

— Nagyon megörültem.
— Én zavaromban elfutottam. Apa meg Heim jól kinevettek. Ez nagyon fáj, Aladár.

— Bizony isten, senkit sem láttam kívül.

— De ők láttak. Lásd Aladár, bened annyi erény és jó tulajdonság van. Nem kártyázol, nem lumpolsz, nem agárszol, csak az ügyetlenség! Mutatd be magad atyámnak.

tanuskodik. Ha az iskolai szorgalom talán nem is üti meg azt a mértéket, mit eredményként tapasztalni szeretnénk, azt mi inkább árvaink előzetesen elhanyagolt értelmi fejlettségének tudjuk be.

Növendékeink egészségi állapota a lefolyt évben elég kedvező képet tüntet fel. Eltekintve egyik leányka magával hozott szembajától, beszámítható betegség, mi különösebb intézkedést igényelt volna, az egész évben nem fordult elő. Halásan emlékezzünk itt meg azon fáradozásokról és alkalmilag ajánlott közegészségügyi utasításokról, miket intézetünk orvosa, M e d v e c z k y K á r o l y ur fejtett ki és fel árvaink egészségi állapotára vonatkozólag egyes látogatásai alkalmából.

Eltekintve intézeti helyiségeink átnedvesedett falaitól — melyeken ez időszert segíteni legjobb akaratunk mellett sem vagyunk képesek — a választmány nyugodt lélekkel mondhatja el, hogy árvaink egészsége érdekében minden tőle telhetőt megtett egy a táplálkozás, bőrápolás, mint ruházás tekintetében.

Arra azonban, hogy növendékeink megfelelő szórakozásban részesüljenek — bevalljuk őszintén — szerény tehetségeink közt sokat nem fordíthatunk. Pedig tudjuk jól, hogy mily hatással van a zsenge gyermeki kedélyre egy-egy a szabadban játék és üdülés közt eltöltött délután. Már maga az a csekély jótétemény, hogy nem vonjuk meg tőlük azt az élvezetet, hogy boldogabb családi viszonyok közt élő iskolások társaikkal együtt ők is élvezhessék a „Majális“ gyönyöreit, őszinte, mély hálaérzetet kelt szívökben a jóltevővel szemben, mi maradandóbb elismerése a jótettnek, mint a szavakban kifejezett köszönet.

(Folyt. köv.)

Budapest, 1890. július 24-én.

— A főváros előkészülete a királykisasszony lakodalmára; színészeti kiállítás a városligetben; budapesti árvák nyaralása a felvidéken.

A két fejedelmi sarj közül az egyikre már rá adta az egyház a maga áldását; az öreg főpap utra bocsátotta az ifju párt, hogy elfoglalják az ősi fészket Regensburgban, az ó-német városban, melynek falai között oly szíves vendégfogadtatásra talált az ifju asszony. Most a főváros a királykisasszony lakodalmára készül. Eleget sajnálja a vén királyi város, hogy nem ott tesz a menyasszony fejére a myrtus-koszort, a hol bőlesője ringott, de ki tehet róla, ez az öröm nem volt megengedve. Elvitték a menyasszonyt messze, — a meseiróval mondhatnánk, hogy túl az operencián, alig hallunk hírt felőle. Csak az újságokból olvassuk, hogy a mi királykisasszonyunk lakodalmát távol, idegen országban ülik meg szoros családi körben, melyben a magyar

— Mindent, csak ezt ne — esdő Aladár — szalonotokba kellene járnom és sima padlatán bizonyosan elbukom. Ezt ne kívánd.

Elza gondolatokba mélyedt.
— Egyszerűen kérd meg a kezemet, hiszen tanár vagy.

Aladár, mintha kigyó csípte volna meg, elbocsátá Elza kezét.

— Apától?
— Természetesen. Így szokták.

— Szívesen tenném, csak apád ne volna a te apád. Izeg-mozog a bajusza, aztán úgy fúj, mintha mindig harezra készülné, — oh, a te apád szörnyű!

— Meg kell vele barátkoznod, ha azt akarod, hogy feleséged legyél.

— Ha akarom-e?
— Találj módot.

— Ügyetlen — ah, megvan! Van egy nyakékem — elvesztettem, te megtaláld és atyámnak kézbesíted.

Aladár a „módot“ még többször elbeszélte magának s aztán mindketten reménytől duzzadó kebellet indultak hazafelé.

*

Másnap az őrnagy bodor füstöt fujdogálva pipájából, izgatottan járkált föl-alá a szobában.

A szeles leány nagy bánatot okozott neki, a kis nyakék még a szép anyjái volt. De a hírlapokba a kítűzött nagy jutalom némi reményt nyújtott.

S e vesztésnek egyedül Malvin néni betegsége az oka.

Csak igaza van az álmos-könyvnek, vén asszony barátsága: kár.

szemzet csak szívben és lélekben lehet. Mi más lakodalm lett volna az, ha annak rendezését magára a nemzetre bízták volna? Nem ilyen esküvőt gondoltunk mi.

De azért a főváros menyasszony nélkül is megtartja a lakodalmát. Gerlóczy Károly alpolgármester, a rendező bizottság elnöke már bemutatta a programot, melynek alapján az ünnepély rendezendő lesz. Már előre elfogta a lelkesedés a fővárost, mintha nem is Ischlben lenne a tulajdonképeni lakodalm. Az esküvő napján a fellobogóztató főváros fogja hirdetni, hogy most kötik be a királykisasszony fejét. Nemzeti színű zászló fogja csókolni a budai királyi palota falait. S mikor eljő az esküvő órája, a főváros összes kegyuri templomaiban megkondulnak a harangok a fiatal pár jövő boldogságáért, melyet tiszta szívvel kíván nekik a magyar nemzet, a magyar nép. A fő istenítészelet a belvárosi templomban lesz. A nyilvános helyeken katonazenekarok fognak játszani. A budapesti polgári lövő-egyesület is ünnepélyt rendez, melyre az összes magyarországi lövő-egyesületek meghívotnak. E napon még a katonák is többit ihatnak egy deczi borral a királyleány egészségére, mert minden katonára a napi lénungján kívül tizenöt krajczár czulagot kap. A szegény árvák, az árvaházak apátlan, anyátlan árvái e napon gazdagon terített asztalhoz ülhetnek, melyet a főváros nemeslelkűsége teremtett számukra, hogy megemlékezzenek arról, ki az árváknak valódi jótévedője és pártfogója volt és marad ezután is, mint fiatal asszony. A népszínházban pedig díszelőadás lesz és így a színészek, nagy vakációja egy pár nappal hamarabb véget fog érni.

Lakodalmat csap tehát a főváros menyasszony és vőlegény nélkül. Hiszen azért eljöhettek legalább lélekben hozzáuk, a kik miénknek neveztük, mert valóban a miénk volt.

Az a főváros így buzgólkodik, hogy az ünnepély minden tekintetben díszére váljék a nemzetnek, míg Rauscher tanár és Hány Ferenc az üdvözítő feliratok és kép elkészítésén fáradoznak: addig a színészeti egyesület is meg akarja nyitni a városligeti műcsarnokban a színészeti kiállítást, mely igen érdekesnek ígérkezik s remélhetőleg sok vidéki látogatót fog vonzani ebbe a nyáron, amugy is, csendes fővárosba, melyet csak a közelgő ünnepély elevenít fel egy kissé. A munkálatok serényen folynak. Jókai maga is részt vesz a kiállításon. Azonkívül Blaha Lujza, Szigligeti értékes gyűjteménnyel lesz képviselve, mely a kiállítás egyik ékességének ígérkezik. Ha az ember látja a lázas tevékenységet, melyet a rendezés igényel, akkor mégis lehetetlen elhinni azt, hogy színészeink még most csak is kegyelemkenyeren tengődik.

Kegyelemkenyeren tengődnek bizony azon sáppadt, elnyomorodott gyermekek, kiket megesett a főváros szíve és üdülni küldött a sötétzöld fenyvesek közé a hegyi levegőre. A piszkos és büzhödött pinczelakások kis betegek közül most sokan ott élvezik a nyarat és az üdítő gyógyulást fenn a sziklák között, hol a tüdő megtanul erős hangot adni. Iszszák a friss zsendicézt és a sziklák közül alábuggyanó hideg gyémánt-

Az inas Barna Aladár tanár urat jelentette.

A vén katona bizonyos elfogultsággal viseltetett az ugynevezett „czibil“-ek iránt — Bejöhet — mormogá.

A következő pillanatban Aladár állt előtte, ki szóról-szóra betanulta az Elza által adott leczkét.

— Van szerencsém — kezdé szemlesütve — jó napot kívánni és ezuttal értesíteni őrnagy urat, miszerint a körözött kereszt nem vészett el. Itt van! Legyen meggyőződve, hogy ki sem bontottam a futrából. És ha ön merészkednék kérdeni: hogy tudom, hogy ez az ön? azt felelem, a hírlapok kihirdetéseiben olvastam, és hogy faggató természetű a kákán göresöt né keressen, azt kell mondanom, hogy ott találtam, ahol Malvin néni elvesztette.

Ezzel egy gondosan papírba göngyölt kis csomagot nyújtott át.

Az őrnagynak feltűnt ugyan a tanár ur regula elleni modora, de hát honnan is tudná a „czibil“ a regulát? Annyira megörült a becses ékszer visszakerülésének, hogy mellözve a szörszállasogatást, keblére ölelte a becsületes megtalálót s örömhangan kiáltá:

— Elza! Elza!
Elza nem váratott magára sokáig, ugyanis a melléktérmetől leste már a belépőt.
— Köszönd meg, köszönd meg szépen a tanár urnak.

Elza sokat mondó pillantást váltott Aladárral s az hősileg, büszkén feszíté mellet, mintha csak azt akarná mondani:

— Ugy-e, nem vagyok mindig ügyetlen. E fölötti öröme rövid volt.

Az őrnagy kigöngyölgeté a takaró

tiszta, forrásvizet. Már két szállítmányt transportáltak szerteszt, de bizony — elég sajnos — telnek itt még tizzel is, mert bár mindene megvan a fővárosnak, egy nincs, a mit pedig nem lehet megvenni sem arányon, sem ezüstön, és ez az egy az egészség. Iszszuk a piszkos dunavizét és török-bajt kapunk tőle. Nyeljük a poros, tikkadt levegőt, s a tüdönkre panaszkodunk. Hát azok a kicsinyek, kik még nem is panasz-kodhatnak! Nem esoda tehát, ha midőn kimegyünk a hegyek közé, tele tüdővel szijjuk a friss hegyi levegőt, mintha attól kellene tartanunk, hogy valaki belelegzi előlünk. A szegény gyermekekre nézve sem tudott volna nagyobb áldást árasztani a főváros, mint azt, hogy egészséges exhalációra a fenyvesek örökzöldjébe küldte őket, hova halványan mentek s pirosan menek vissza és talán csak azért, hogy arczuk rózsáit újra elfonnyaszsa a pinczelakások penészes levegője.

Fővárosi levelező.

Az eczetesedni kezdő bor megjavítását legezserűbben kéneztés után vihetjük ki. Habár az egészséges bort soha sem szabad kénnel közlelebi érintkezésbe hozni, ez egy esetben azonban a kén a lehető legjobb hatással van a bor megjavítására. Ha ugyanis eczetes itz kezd kapni a hordó tartalmá, néhány litert a hordóból lehozunk és égő kén-rudat eresztünk be a hordó lyukon, a a bor felé. Miután a hordóban csak néhány liter levegő van jelen, a kén csak lassan éghet tovább. Az egész addig tart, a meddig a hordóban lévő levegőnek élenye fel van emészte, mi közben természetesen kénes sav képződik, a mely a borban feloldódik és az abban foglalt, eczetképző lést előmozdító gombákat kpusztítja. Ezen eljárás után a bor egy ideig ugyan rossz szagot kap, s ily állapotban nem is élvezhető. Később azonban a bor ezen szagát és ízét — különösen hogyha többször fejtjük le — elveszi s így egészen élvezhető lesz. Lefejtés alkalmával ugyanis a kénes sav a levegő ényével egyesülve kénsavvá lesz, mely anyagnak tudvalevőleg semmi ize nincs. Arra nézve, hogy az ujonnan képződött kénsav árt-e az ember egészségének, csak annyit mondhatunk, hogy oly csekély mennyiségben van jelen a borban, hogy az azt élvezőnek egyáltalában nem hátrányos, még pedig annál kevésbbé, mivel a kénsav a borkőben lévő kálival egyesül káliumsulfáttá. Ennek következtében természetesen a borkőhöz kötött borsav kiszabadul és a bor kissé savanykásabb lesz. Ez azonban mégis sokkal előnyösebb dolog, mint hogyha borkunkat meghagytuk volna eczetesedni és így értékének nagy részét elvesztettük volna.

Különfélék.

— **Szlávy József** koronaőr e héten két napot töltött Léván, a mely idő alatt alkalmá nyilván megtekinteni a várost, a legnagyobb elismeréssel nyilatkozott annak fejlődéséről és haladásáról. Itt időzése alatt **Leiden-frost** Lászlónak volt kedves és legszívesebben látott vendége.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatás-

papirosból az ékszeret és csodák esodája, a jól ismert etui hullt ki abból.

— A szobában kínos esend lett.

Elza gyilkos pillantást vetett Aladárra, ez ugyan nem tudta, mivel érdemelte meg, de sejtelve sugta, hogy itt megint nem esett rendén valami.

— Engem ölj meg, atyám — kiáltá Elza zokogva, Aladár keblére borulva — ő nem oka, csak szörnyen ügyetlen.

Az őrnagy csak nézte-nézte őt. A harezviselesnek is vannak megdöbentő fordulatai; végre Elza fejére téve kezét, megindult hangon mondá:

— Hálátlan, ilyen őszinteségre oktított atyád?

Még mielőtt a fiatalok szólhatak volna, feltárult az ajtó és azon Malvin néni Heim és az őrnagynétől kísérve lépett be.

— No hiszen, ti szép rokonok vagytok — kiáltá rikacsolva — meghalhatnék felöletek.

— Hiszen Elza nagyon is sűrűn látogatott meg, mondá az őrnagyné nyájasan.

— Nem igaz! — vága közbe Aladár — az csak ürügy — no, nem így mondtad Elza?

Egy idegen! szörnyűködött Malvin.

— Nem idegen — szakítá meg az őrnagy — a tanár Elza jegyese. De a terem tágasabb kedvesem. Menjünk.

Heim kivételével, ki Szaniszló agaraihoz ígérkezett, mindnyájan a melléktérembe vonultak.

— No, de édes apácskám — mondá Elza susogva — ilyen ügyetlen ember nincsen az armádiában. Ugy-e?

— Kedvesem, az őszinteség darabos.

B. E.

ügyi miniszter Laky Istvánt, városunk szülöttét, beszercebányai kir. kath. főgimnáziumi helyettes tanárt, ugyanoda végleges rendes tanárrá nevezte ki. — Üdvözljük őt ez alkalomból!

Gyászír. Nagy s megrendítő csapás érte Német Antalt, pénzügyigazgatóságunk számvizsgálóját, kinek forrón szeretett neje, szül. Ország Anna urnő élete 23-ik, boldog házassága 7-ik évében hosszas szenvedés után elhunyt. Az ifju, kedves nő s gondos anya ravatalát, a melyre a mélyen sujtott férj, a pénzügyigazgatóság és annak számosztálya s még számosan helyeztek koszorút, — a férjen, két kis árváján és rokonokon kívül nagy számú közönség vette körül közintézményekkel. — A dás és béke porain! — A mély gyászba borult család és rokonság a következő gyászjelentéssel tudatja a fiatal asszony halálát: „Német Antal a maga, valamint gyermekei: Margit és Róza; anyja szül. Gepők Cecília; Ország Simon és neje, gyermekeikkel, szomorodott szívvel jelenik, forrón szeretett nejének, édes anyjának, menyé, leányuk, illetve testvérüknek: Német Antalnén, szül. Ország Annának, élete 23-ik, boldog házassága 7-ik évében, hosszas, kínos szenvedés és a halotti szentségek átjatos felvétele után f. hó 25-én reggel 6 órakor történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei f. hó 26-án d. u. 5 órakor fognak Léván, a rom. kath. szertartás szerint örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent miseáldozat f. hó 28-án d. e. 1/28 órakor fog a mindenhatóknak bemutatni. Léván, 1890. július 25-én. Béke poraira!”

Birtokvétele. A „Gazdasági Lapok” szerint gróf Keglevich István kistapolcsányi birtokát már tényleg megvette Károly Lajos főherceg.

Uj főügynökség Léván. A Reunione Adriatica di Sicurtia biztosító-társaság — mint értesülünk — Léván főügynökséget készül felállítani, a melynek főügynökéül Rudnyánszky Titusz ügyvédet, vármegyénk földbirtokosát nyerte meg a társaság.

Hymen. Miklósk a Kálmán, esztai körjegyző e hó 20-án, ma egy hete, váltott jegyet Kónya Vilma kisasszonnyal, Kónya Józsefnek, városunk rendőrkapitányának kedves leányával. — Tartós boldogság kísérje az új jegyeseket!

Színészet Léván. Bokodyné, Máthé Róza színtársulata már kibocsátá színházi jelentését, a mely szerint az első előadás e hó 31-én, esztendőnkön, Mária Valéria királykisasszony esküvőjének napján, lesz megtartva, a mikor is színre kerül dr. Várdy Antalnak ez alkalomra írt darabja: „A királyleány tündéregéje”. — Az előadások az „Országné” vendéglő udvarán, ezen célra berendezett színpadon, lesznek rendezve. A jelentésben közölt műsor a hazai és külföldi színirodalom legújabb és legjobb termékeit tartalmazza. A társulat tagjai közül megemlítjük: Bokodyné, ifj. Szabó Károlynét, Berzenyi Adelt és Margitot, Beke Lilit, Markó Emiliát, — Bokodyt, Lángot, Bánfalvyt, Réthyt, ifj. Szabó Károlyt, Aranyossy Józsefet, Hidvégi Ernőt, stb. — A jeles erővel bővelkedő,

Szomszédasszony kis kertjében...

Szomszédasszony kis kertjében
Fehér róza nyíló félben...
Szép a róza, — szebb a lányka,
A ki ott áll
Szomszédasszony pitvarába!

Fehér róza kehelyében
Harmat ragyog gyémántképen...
Szép a róza, — de szebb a lány,
Mikor közyű
Rezeg selyem szempilláján!

Ha felragyog a déli nap,
Fehér róza tűz-esőket kap,
Szép a róza, — de szebb a lány,
Mikor engem
Ölel forró esőkkel ajkán.

Fehér róza — illik nétem
Bokrétául süvegemen...
Szép a róza, — de szebb a lány,
Ki enyém let,
Épen piros pünkösdi napján.

Magyarai Sándor.

Gondolatok.

— Irtá: **Kavics.** —

Ugy jó a bor, ha ő és a lány, ha ifju.

* * *

Fehér galambnak is fekete az árnyéka.

* * *

A legnagyobb bölcs is tökfilkó a szerelemben.

* * *

Fájó gyönyör és édes fájdalom a szerelem theoriája.

* * *

Nem volt az boldog, nem volt az boldogtalan, a ki sohasem szeretett.

jól szervezett társulatot, mely megérdemli a támogatást, melegen ajánljuk színházlátogató közönségünk szíves pártfogásába.

Az ipolyság-b-gyarmati vasut építését már a jövő hóban megkezdje az osztrák-magyar államvasut társaság, de tekintve az idő előrehaladottságát, a nevezett vonal a forgalomnak csak a jövő évben lesz átadható.

Tüzesetek. Gyekenesen e hó 21-én virradóra tűz volt, mely öt házat és hét pajzát pusztított el. A házak többnyire biztosítva voltak; a pajtákban nem esett nagyobb kár, mert a gabonatermés még nem volt behordva. — Csátán szintén e hó 21-én reggeli 7 órakor volt tűz, a mely állítólag gyújtogatásból eredett. A gyaru Vig Viktória cigánytörzset terhelte, a ki borszoból gyújtotta volna fel Balog Ráfael olját, a melyben a tűz támadt. Leégett összesen 8 ház. A kár 700 frtra van becsülve, melynek egyharmada biztosítva volt.

Apagyilkosság. Nagy-S a ló városa, a melyben alig néhány hónap előtt egy elvetemedett fiu az édes anyját megfojtotta, — ismét egy borzasztó büntetvény volt színhelye e hó 24-én. A legundokabb bünt követte el Nagy Lajos, 20 éves ifju, a ki édes atyját, Nagy Józsefet ölte meg. A mondtott napon esti 7 óra után együtt voltak a padláson az apa és fia, a hol — nem tudni mi okból — a fiu egy konyhával egy szíven szurta apját, hogy az rögtön szörnyen halt. A megindított vizsgálat van hivatva kideríteni a szörnyű gyilkosság okát. A szerencsétlen apát tegnap boncolták fel.

Az ügykezelés gyorsítása. Szapáry Gyula gróf, miniszterelnök, mint belügyminiszter körrendeletet intézett az összes alispánokhoz. A rendelet konstatalja, hogy a jó közigazgatás fokozatelménye a gyorsaság. De ez csak úgy érhető el, ha a legalsóbb fokú hatóságok gyorsan teljesítik a felsőbb helyről érkezett rendeleteket. A miniszter számtalanszor tapasztalta, hogy a törvényhatóságok jelentéseiket és felterjesztéseiket csak nagyon lassu eljárással küldik fel hozzá; sőt több esetben a miniszter által kitűzött záros határidőt sem tartják be. Ezért a miniszter felhívja az alispánokat, hogy személyes felelősség alatt ügyeljenek arra, hogy halogatások ne forduljanak elő, hogy a miniszter rendeletei gyorsan végrehajtsanak és a záros határidők pontosan betartassanak.

Zsarnóczáról vesszük a következő sorokat, melyekből örömmel győződünk meg, hogy a jó ügynek ott is lesznek apostolai — Makay Sándor, községi faiskolafelügyelő. — most ismét a szt.-keresztúri járás községeinek faiskoláit szemléli szakavatott jártassággal törekszik a kezelésben kevésbé jártas tanítókat a szükséges eljárásokra gyakorlatilag beoktatni. Ügybiznói működését biztos siker fogja koronázni, ha őt a sajtó, a megye intelligenciája lankadatlan buzgalommal támogatni fogja, mert tanítóink hivatászerűleg szívesen tanulnak, s így az ő utbaigazításai nyomán pár év alatt a faiskolák célnak megfelelő állapotba fognak jutni. Kísérje Isten nemes törekvésében, s engedje meg, hogy lankadatlan szorgalmának gyümölcsében örömet látna, e járás szegény lakosainak közvagyonosodását elősegíthesse! — L.

Koldussá tette egész életére ifju Bajkai János csatai lakos Czompál István színténcsai lakost, a kit egy szőlőkaróval minden ok nélkül kétszer úgy fejbe ütött, hogy ennek következtében teljes négy napig feküdt eszmélet nélkül és jobb oldalát szélhűdés érte. — A büös a lévai kir. járásbírósa büntetőben várja megérdemelt büntetését.

Vásár. Ugynevezett jakab-napi vásárunk e héten sem hétfőn sem szerdán nem volt oly látogatott és élénk, mint más években. A hétfői baromvásárnak csupán a lovakra kelle szorítkoznia, mert a környéken uralgó száj- és körmőfájás miatt a többi állatok ki voltak tiltva a vásárból. A szerdai kirakodó vásárt pedig elmosta az eső. — A baromvásárra behajtatott ló: 785 drb; számár: 6 drb; összesen 791 drb. — Ezekből eladatott ló: 328 drb; számár: 2 drb; összesen 330 drb. Vételár összege: 19348 frt. 60 kr.

RÖVID HIREK. — **Lipcsében** a napokban nyitottak meg egy kutya mészárszékét, melyet a szegényebb néposztály tömegesen keres föl. Jó étvágyat a derék lipcsieknek! — **Győrött** egy olyan petroleum-finomító gyár felállítására van tervben, mely évenként harmadfélszáz ezer métermázsát termelne. — **Dacsó Pál**, hontvármegyei földbirtokos, volt orsz. képviselő, 68 éves korában, e hó 18-án, Szlácson hirtelen elhunyt. — **Stefánia**, özvegy trónörökösé, pénteken hagyta el Szent-Antalt, a honnan Laxenburgba utazott. — **József főherceg** fia e napokban vizsgáztak Pannonhalmán. József Ágost főherceg a nyolczadik, László pedig az ötödik osztály tantárgyaiból tették le kitünő eredménnyel a vizsgát. — **Pozsonyban**, a dinamitgyár területén építik fel a füstnélküli lőpor-gyárat, melynek november hóig készen kell lennie. — **Bécsben**, a német dalünnepre összesen 987 dalegylet jelentkezett 10,980 dalárral és 15 külföldi egylet küldöttsége. — **Pálmay Ilka**, a nálunk egykor ünnepezt művésznő, most a bécsi Práterben levő és alacsonyabb igényeket szolgáló színházban vendégszerepel.

APRÓSA GOK.

— Rovatvezető Zuhany. —

Természeti törvény és véletlenség. — **Ur hűlg:** Még mindig nem vagyok tisztában a természeti törvényekkel és a véletlenséggel. — **Ur:** Az pedig igen egyszerű. Ha ön p. o. férjert keres, úgy az természeti törvény s ha az illető boldog önel, úgy ez véletlenség.

Praktikus vándor. Elitelték Szabó Pétert, mert közbizonyt okozó illetlenséget követett el. — Egy napi áristomot kap kend, vagy pedig 2 frt bírságot. — Megvakarja a fejét Szabó Péter és így felel: — Isten nevére! adja hát ide kapitány ur azt a rongyos két frtot!

LEVELEZÉS.

Tekintetes Szerkesztő úr!

Aki tudja, hogy Verebélyen mily csekély számban lakik az uri osztály s egyáltalában az értelmiség; továbbá, aki tudja, mily szegény itt a szintén csekély számban levő iparos osztály: az valóban álmélkodni fog azon, hogy Verebélyen oly magyar színtársulat merre felülni satorát, amelyen Bokodyné Máthé Rózsa!

Ezen, minden pártolásra kitünően érdemes, 26 tagból álló társulat ma tartja 13. előadását a „Kisvárosi Hírességek” című, 3 felvonásos bohózatot vigjátékkal. — Vasárnap, azaz július 27-én tartja bucsu-előadását „Lili” című operettel, s aztán! — aztán ki tudhatna meddig?! — vége nálunk a kellemesen szórakoztató, tanulságos estéknek. — Boldog lévaiak! két hónapon át fogtok gyönyörködni a valóban művészi játékok szemlélésében, aminőt Bokodyné, Markó Emma, Berzenyi Margit, Beke Lila, Szabóné, Bokody, Aranyossy, Szabó, Bánfalvy, Réthy, Hidvéghy és Láng képesek létesíteni.

Meg vagyok róla győződve, hogy minden verebélyi színházlátogató aláírna jelen leveletem, melynek az a méltányos célja, hogy a társulatnak a nekünk nyújtott szellemi élvezetekért köszönetet szavazva, őszintén kívánjam, hogy a magyar műveltség ezen lelkes terjesztőit a t. lévaiak ne csak örömmel fogadják, hanem kitünően megérdemelt pártolásban is részesítsék.

Soraim szíves közlését kérve vagyok stb.

— y. —

TANÜGY.

Iskolai értesítők.

III.

E napokban jelent meg a lévai államilag segélyezett alsófoku ipariskola értesítője a mult tanévről, a melyet Richter Ferencz, az iskola igazgatója, gondatt állított össze.

Az értesítő elején levő „Ujabb mozgalom tanügyünk terén”, című értekezés a tervbe vett alsófoku kereskedelmi iskola szervezésére nyújt igen beható és kiemertő javaslatot, melyet — mint értesülünk — a közgyűlés által kiküldött szervező bizottság e napokban már tárgyalta is s azt majd minden pontjában helyesnek találván, jegyzőkönyve kíséretében az alsófoku iparhatóságokhoz azon kérelme kapcsán tette át, hogy ezen üdvös iskola kereskedőink előnyére már a jövő tanév elején megnyitassák.

Az igazgatói jelentés szerint a szorgalom a mult évihez képest fokozódott s az eredmény kielégítőbb, a mi leginkább annak tulajdonítható, hogy az iskolai mulasztások a tanévben feltünően csökkentek. 221 tanuló összesen 2325 órát mulasztott (mult évben a mulasztott órák száma 3499 volt), melyekből 1699 óra igazolatlan, 626 óra igazolatlan maradt. A tanulók magviselete általában jónak mondható.

Az iskola a lefolyt tanévben összesen 450 frtnyi adományban részesült.

A tanulók létszáma 221 volt, kik közül 41 az előkészítő, 55 az első A), 54 az első B), 56 a második és 25 a harmadik osztályba járt.

Születési helyre nézve: helybéli 80, vidéki 141; vallásra nézve: r. kath. 149; ref. 25; evang. 9; izraelita 38; nyelvre nézve: magyar 68, tót 20, magyar és tót 66, magyar és német 21, a három nyelvet beszélő 46. — Ipari foglalkozásra nézve legtöbb: szabó 47, cizmadiák 40, kereskedő 39, cipész 20, asztalos 13, lakatos 13; a többiek száma 10-en alul van.

Általános osztályzat szerint az öt osztályban van: 10 jeles, 51 jó, 38 elégséges és 93 elégtelen. — Évközben felszabadult 23.

A tanév végén rendezett munkakiállításban részt vett 59 tanuló 66 tárggyal. A szakértőkből alakított bíráló bizottság véleményes ítélete után pénzbeli jutalmat nyert 17 kiállító; dicséret oklevelet 9. Ezek kivül a tanítótestület a rajzban tanúsított szép előmenetelért 2, példás viselet- és kitaró szorgalomért az egyes osztályokból összesen 6 tanuló tünetett ki pénzbeli jutalommal és dicséret oklevéllel.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Faluhelyen nélkülözhetlen. Laibach Krajnában. Becses levelére válaszolva, szívesen elismerem, hogy nekem és nőmnek a mult évben küldött Brand Richard-féle sváj-

ci labdacok makacs székszorulásaink ellen kitünő hatással működtek és ezért köszönetet mondok önnek. E labdacok úgy engem, mint nőmet nemcsak székszorulásainkból gyógyítottak ki, hanem mint vértisztító szer is igen jó szolgálatot teljesítettek. Kremzar János. Induloház utca 12. — Mindig óvatosságnak kell lenni, hogy a valódi Brandt Richard féle svájci labdacokat kapjuk, nem pedig holmi utánzatokat.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Jókai Mór új regénye „A kis szivét a homlokán hordja” a Singer és Wolfner-féle népszerű Egyetememes Regénytárban jelent meg és pedig mint az említett vállalat V. évfolyamának 16-ik kötete. Ára piros vászonkötésben 50 kr.

Jókai regényéről bővebben szólunk, azt hisszük, felesleges, csak annyit jegyzünk, hogy ez „A kis szivét a homlokán hordja” mindenkor dicsőt fogja képezni az Egyetememes Regénytárnak.

Eddig is képviselve voltak e vállalatban a legkiválóbb magyar regényírók, Mikszáth, Abonyi, Csiky G., P. Szahmáry Károly, Beniczky, Tolnai, Petelei, Kazár stb.; csak Jókai hiányzott. Most már a legnagyobb magyar regényíró is munkatársa az Egyetememes Regénytárnak s ez a körülmény a legjobban igazolja a kiadók lankadatlan buzgalmat és tevékenységét, hogy nem kímélme áldozatot, vállalatukat nemcsak technikailag, de tartalmilag, irodalmilag is a legmagasabb színvonalra emeljék. Ott találjuk e vállalatban a legelső külföldi írók munkáit is Ohnet (7 regényvel), Feuillet, Daudet, Cherbuliez, Dosztojevsky, Turgenyev, Ouida, stb. munkáit. A rendkívül olcsó ár után (Egy-egy kötetet díszes piros egyszavaszonkötésben 50 kr.) csak is ezen gazdag és változatos tartalomnak köszönhető, hogy a Regénytárban eddig 88 kötet jelent meg, melyek kb. 300.000 példányban forognak közkezen. Megrendelhetők Nyitrai és társas könyvkereskedésében Léván, mely ezent előfizetéseket is elfogad és pedig: 6 kötetre 3 frt., 10 kötetre 5 frt., 20 kötetre 10 frt.

Lévai piaczi árak.

Rovatvezető: Kónya József városkapitány.

Buza: m. mázsánként 6 frt 50 kr, 6 frt 80 kr. Kétszeres 5 frt 10 kr, 5 frt 20 kr. Rózs 5 frt. 20 kr. 5 frt 40 kr. Arpa 6 frt — kr. 7 frt 20 kr. Zab 7 frt 50 kr. 8 frt — kr. Kukoricza 6 frt 50 kr. 6 frt 70 kr. Bab 6 frt — kr. 6 frt. 20 kr. Lencse 6 frt 50 kr. 6 frt 80 kr. Köles 4 frt. — kr. 4 frt 50 kr.

Nyilttér.*)

I.

Ganz seid. bedruckte Foulards fl. 1.20 bis fl. 3.90 p. Met. (ca. 450 versch. Dessins) — vers, roben- und stückweiss portou- und zollfrei in's Haus das Seidenfabrik-Depot **G. Henneberg** (K. u. K. Hofliefer.) Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

II.

Egy női divat-üzletben helybeli vagy vidéki leány tanonczul felvétetik. Hol? Megmondja e lap kiadó-hivatala.

III.

1535/1890. tkvi. sz.

Árverési hirdményi kivonat.

A lévai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. állam kincstár végrehajthatónak Major szül. **Tóth Julianna** bajkai lakos végrehajtásá szenedő elleni 512 frt 14 kr. tőkekövetelés és járuléka kielégítése iránti végrehajtási ügyében a végrehajtást szenedő Major szül. Tóth Juliannának a bajkai 35 sz. tjkvben A I 2—11 rdsz. alatt foglalt ingatlanára 485 frtban továbbá ugyanottani 60. szf tjkvben A I 1—10 rdsz. alatt foglalt ingatlanban való 1/4 rész osztatlan tulajdoni jutalékára 308 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1890. augusztus hó 12-ik napján** délelőtti 9 órakor Bajka Község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alólis eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis a bajkai 35 sz. tjkvben A I 2—11 rdsz. a. foglalt ingatlan után 48 frt 50 kr. az ugyanottani 60 sz. tjkvben A I 1—10 rdsz. alatt foglalt ingatlanok 1/4 része után 30 frt. 80 kr. o. é. hészpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Léván, 1890 évi Marcius hó 7-ik n.

A lévai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Gyenes.

kir. járásbíró.

*E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget — a szerk.

Léva-Csata Esztergom-Nána.		Esztergom-Nána Csata-Léva.		Csata-Ipolyság.		A vonatok érkezése.								
Állomás	Vegyesvonat		Állomás	Vegyesvonat		Állomás	Vegyesvonat		Lévára:		Léváról:			
	2212.	2214.		2211.	2213.		I.	II.	2211.	2213.	2212.	2214.		
Léváról . . . ind.	5.00	4.10	Bécsből . . . ind.	10. —	8.25	Csata . . . ind.	7.20	1.35	Bécsből . . . ind.	10. —	8.25	Léváról . . . ind.	5.00	4.10
Alsó-Várad . . .	5.25	4.33	Budaörsről . . . ind.	10. —	8.00	Zalaba . . .	7.39	1.54	Pozsonyból . . .	12.33	10. —	Csatára . . . érk.	6.57	6.07
Nagy-Salló . . .	5.54	5. —	Esztergom-Nána ind.	5.20	12.20	Ipoly-Péztő . . .	8.03	2.16	Galantaól . . .	1.52	10.42	Esztergomba . . .	8.40	7.25
Zeliz . . .	6.23	5.27	Köhid-Gyarmat . . .	5.47	12.40	Bél . . .	8.17	2.29	N.-Szombatból . . .	5.00	—	Vácra . . .	10.39	8.30
Csata . . . érk.	6.55	5.56	Kéménd . . .	6.07	12.58	Szakállos . . .	8.39	2.49	É.-Ujvárról . . .	3.15	11.30	Budapestre . . .	11.40	9.05
. . . ind.	7.15	6.19	Bény . . .	6.28	1.12	Visk . . .	9.00	3.08	Budapestről . . .	10.10	9. —	É.-Ujvára . . .	11.32	1.35
Bény . . .	7.38	6.35	Csata . . . érk.	3.44	1.26	Ipolyság . . .	9.30	3.35	Váczról . . .	11.08	10.01	Galantaóra . . .	2.12	3.03
Kéménd . . .	7.54	6.49	Csata . . . ind.	7.19	1.40	Ipolság-Csata.			Esztergomból . . .	5.20	12.20	N.-Szombatba . . .	3.53	4.50
Köhid-Gyarmat . . .	8.16	7.05	Csata . . .	7.45	2.11	Ipolság . . . ind.	5.00	4.10	Ipolyságról . . .	5.00	—	Pozsonyba . . .	3.46	4.20
Esztergom-Nána érk.	8.38	7.25	Zeliz . . .	8.22	2.43	Visk . . .	5.28	4.38	Csatáról . . .	7.10	1.40	Bécsbe . . .	6.09	6.52
Budapestre . . . érk.	11.40	9.09	Nagy-Salló . . .	8.47	3.05	Szakállos . . .	5.52	5.02	Lévára . . . érk.	9.12	3.27	Bécsbe . . .	5.50	6.35
Bécsbe ávt. . .	12.30	6.20	Alsó-Várad . . .	9.11	3.27	Bél . . .	6.07	5.17						
. . . éjsz. p. u.	12.50	6.33	Léva . . .			Ipoly-Péztő . . .	6.24	5.33						
	12.50	6.33				Zalaba . . .	6.43	5.52						
	6.09					Csata . . .	7.00	6.09						

A vastagabb betűvel jelzett szám esti 6 órától reggel 5.59 percig tartó dűszakat jelen.

H I R D E T E S E K.

Julius 27.

30. szám.

PÓSTAJARATOK.

Érkezés	ó.	p.	n. sz.	Indítás	ó.	p.	n. sz.
Esztergom-Nánáról levél és kocsip.	9	30	d. e.	Esztergom Nánára levélpósta	4	40	d. e.
Kis-Kereskényről I.	8	40	"	Kis-Kereskénybe I.	9	10	"
Selmeczbányáról	1	55	d. u.	Selmeczbányára	4	—	d. u.
Csa 4 k-Varsányról	2	20	"	Csank-Varsányra	1	15	"
Ó-Barsáról	2	25	"	Ó-Barsra	4	15	"
Gr.-Ujfaluról	2	45	"	Gr.-Ujfalura	4	15	"
Gr.-Szőlősről	3	15	"	Gr.-Szőlősrre	4	15	"
Kis-Kereskényről II.	3	30	"	Kis-Kereskénybe II.	4	15	"
Esztergom-Nánáról levélpósta	3	45	"	Esztergom-Nánára levél és kocsip.	3	50	"
Vámos-Ladányról	3	45	"	Vámos-Ladányra	4	15	"

1890. 2471. sz.

TÜZIFA ELADÁSI HIRDETMÉNY.

Mely szerint közhírré tétetik, hogy az alóliert erdőhivatal alá tartozó voznici m. kir. erdőgondnokság kerületében az úgynevezett „Reichani“ völgyön keresztül vezetű fűt mellett, — mely kocsival jól járható ut Voznicz (Garamrév) községben keresztül folyó patak partján ágazik ki az országútból, — a községtől mintegy 5—10 kmtr távolban fekvő kész és száraz tűzifa a következő egységarak mellett fog a mai naptól eladatni:

- 1 ürméter bükk tűzifa 98 krért
- 1 „ tölgy „ 93 „
- 1 „ lágý „ 80 „

A tűzifa vételárak lefizetése és utalvány váltás ügyében sziveskedjenek a t. vevők a voznici községben székelű m. kir. erdőgondnoksághoz, illetve az ottani m. kir. főerdészhez fordulni.

Zsarnóczán, 1890. évi július hó 18-án.

A m. kir. erdőhivatal.

A zelizi uradalom zelizi faraktárából úgy nagy, mint kis mennyiségbeni megvételre ajánlatik:

- 1 ürméter kemény hasáb tűzifa 2 trt 53 kron.
- 1 „ „ dorongfa 2 „ 13 „
- 1 „ „ tuskófa 1 „ 93 „
- 1 „ Éger- hasábfa 2 „ 03 „
- 1 „ dorongfa 1 „ 63 „
- 1 „ puha hasábfa 1 „ 53 „
- 1 „ „ dorongfa 1 „ 28 „
- 1 „ „ tuskófa 1 „ 13 „
- 100 kéve kemény röggyefa 5 „ 06 „
- „ „ puha „ 3 „ 40 „

ÖLTÖNY-SZÖVETEK.

Peruvien és doszkinga a főpapság számára, szabályszerűleg előirt es. és kir. hivatalnoki egyenruha szövetek, továbbá hadastyán, tűzoltó-, tornász-urassági inasok számára,

tekeasztal és játékasztal posztók, Loden, vizmentes minőségű is, vadászkabátokra. Mosókelmek, utazó plaidek 4—12 frtig stb. Mindez olcsóbban mint bárhol s a mellett legjobb és legtartósabb minőségben.

Stikarofsky János Brűnben.

Ausztria-Magyarország legnagyobb posztó-raktára, Minták bérmentve. A t. szabómester urak részére a legértelmesebb s legszébb mintakönyvek. 10 frton felül utánvételi megrendelések bérmentve. Állandó 200,000 frtot meghaladó raktárban, valódi világüzletben természetesen sok maradék gyűl össze s mivel ezekről mintát küldeni lehetetlen, szivesen visszafogadom a megrendelt ilyenmű maradékokat és vagy kiserélem azokat, vagy a pénzt küldöm vissza. Maradékok megrendelésénél szükséges, hogy a szín, hosszúság és ár megadva legyen.

Levelek magyarul, francziául, németül, lengyelül, olaszul és esehül.

SCHLICK-féle vasöntőde és gépgyár-részvény-társaság BUDAPESTEN.

GYÁR és IRODÁK: VÁROSI IRODA és RAKTÁR: VI. külső váczí-ut, 1696/99. VI. Podmaniczky utca, 14.

ajánlja a cseplési idényre kitűnű szerkezetű gözcseplő-készületeit, locomobiljait, és vaskeretű gözcseplő-gépeit,

továbbá járgánycseplő-készületeit, gabonatisztító rostáit,

(Baker- és Vidats-rendszer) és konkolyozót

Eredeti kévekötő- és marokrakó arató-gépek, eredeti amerikai fűkaszálo-gépek, szénagyűjők, stb. Schlick-féle szab. 2 és 3 vasu ekék,

Szab. Schlick féle mélyítő ekék, mélyítő ekék övezetekkel, eredeti SCHLICK- és VIDATS-féle egyvasú ekék, talajmívelő eszközök, boronák és rögtörők.

SCHLICK-féle szab. „Haladás“ sorbavető gépeit

szórvavető gépek. — Takarmánykészítő gépek, daralók, morzsolók, őrlőmalmok és o'ajjalom berendezések.

Legolcsóbb árak. — Előnyös fizetésifeltételek.

Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Nincs többé fogfájás!

Tisztelendő Benedekrendi szerzetesek

fogvize, fogpora és fogpásztájának

használata mellett,

2 arany érem: Brűssel 1880, London 1884.

A legmagasabb kitűntések.

Boursaud 1373. évben feltalál-pior által.

A tisztelendő Benedekrendi szerzetesek fogvizeének napoként néhány cseppet vízbe téve, megakadályozza és gyógyítja a fogak odvasságát, melyeknek fehérséget és szilárságot kölesönöz, a mennyiben a foghúst erősíti, s teljesen egészségessé változtatja. A t. olvasóknak valóban nagy szolgálatot véleik tenni, midőn ezen legértelmesebb s legpraktikusabb készítményeket becses figyelmükbe ajánlom, mert csakis az egyedüli és legkitűnőbb gyógyszer mindenmű fogfájalmak ellen.

Alapítottatott 1807. SEGUIN 106. & 108. Rue.

Főügynök: BORDEAUX Croix de Segney

Kapható: minden gyógyszerárban és nagyobb fűszerüzletben.

543./1890. tkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy E. Kohn és Mittler lévai végrehajthatónak Kaveggia szűl. Bakó Mária lévai lakos végrehajthatást szenvedű elleni 67 frt 40 kr., 35 frt, 100 frt tökekövetelés és jár. kikéltitése iránti végrehajthatási ügyben a végrehajthatást szenvedű Kaveggia szűl. Bakó Mária-nak a lévai 395. sz. tjkvben A + 1 rdsz. alatt foglalt ingatlanban és az ott épült 288. ösz. sz. lakházban való 1/20 rész osztatlan tulajdoni jutalékára 254 frt 40 krban, az ugyanott A + 3 rdsz. a foglalt rét fekvőségben való 1/20 rész osztatlan tulajdoni jutalékára 10 frt 90 krban, az ugyanott A + 5. rdsz. alatt fo lalt szőlőkfekvőségben való 1/20 rész osztatlan tulajdoni jutalékára 22 frt, 10 krban, továbbá a lévai 737. sz. tjkvben A I 1—4 rdsz. alatt foglalt ingatlanban való B 554 tétel alatti 1/4000 rész közös legelő illetőségére 3 frt 50 krban, a derezslényi 2 sz. tjkvben A + 3 rdsz. alatt foglalt ingatlanban való 1/10 rész osztatlan tulajdoni jutalékára 511 frt 10 krban, a derezslényi 38. sz. tjkvben A + 1 rdsz. a foglalt ingatlanban és az ott épült 13. ösz. sz. lakházban való 1/10 rész osztatlan tulajdoni jutalékára 62 frtban, végre a derezslényi 46. sz. tjkvben A + 1 rdsz. a foglalt ingatlanban való 1/20 rész osztatlan tulajdoni jutalékára az árverést 181 frt 5 krban ezennel megálapított kikéltitási árban elrendelte és hogy a fennebb megálapított ingatlanok az 1890 évi augusztus 18. napján délelött 9 órákor Léva-n ezen hatóság telekkönyvi íktató hivatalában és ugyanaz nap délután 3 órákor Derezslény község bíró házá-nál megtartandó nyilvános árverésen a megálapított kikéltitási áról is eladatni fognak. Árverezni szándékozóik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis a lévai 395. sz. tjkvben A 1 rdsz. a foglalt ingatlanok 1/20 része után 25 frt 44 krt, az ugyanott A + 3. rdsz. a foglalt ingatlanok 1/20 része után 1 frt 9 krt, az ugyanott A + 5. rdsz. a foglalt ingatlanok 1/20 része után 2 frt 21 krt, a lévai 737. sz. tjkvben A I 1—4. rdsz. a foglalt ingatlanok 1/4000 része után 35 kr., a derezslényi 2. sz. tjkvben A + 3. rdsz. a foglalt ingatlanok 1/10 része után 51 frt 11 kr a derezslényi 38. sz. tjkvben A + 1 rdsz. a foglalt ingatlanok 1/10 része után 6 frt 20 kr. végre a derezslényi 46. sz. tjkvben A + 1. rdsz. a foglalt ingatlanok 1/20 része után 18 frt 11 kr. o. értéket kespénzben, vagy az 1881. LX. tez. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikéltitött kezhöz letenni, avagy az 1881. LX. t. ez. 170. §-a értelmében a bánatpénzuek a bíróság-nál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani. Léva-n, 1890. márczius 13. A lévai kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.

Gyenes, kir. járásbíró.

3089/1890 sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az ipolysági kir. törvényeszk mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a lévai takarékpénztár későbbi és a csatlakozott korábbi végrehajthatók báti evang. egyház, Kaufman Kálmán és Deutsch Mária-nak Zipszer Emil végrehajthatást szenvedű elleni 217 frt 51 frt, 48 frt, 150 frt és 20 frt 90 kr. tökekövetelés és járulékaik iránti végrehajthatási ügyben az ipolysági kir. törvényeszk területén levű Bút község határában fekvű a bíti 182. sz. tjkvben I. sor 243 hrsz. a. Zipszer Emil tulajdoni bejegyzett bírtokra az árverést 806 frtban ezennel megálapított kikéltitási árban elrendelte, és hogy a fennebb megálapított ingatlan 1890 évi augusztus hó 25-ik napján d. e. 10 órákor Bút község házában megtartandó nyilvános árverésen a megálapított kikéltitási áról is eladatni fog. Árverezni szándékozóik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 81 frtot késp. vagy az 1881. LX. tez. 42. §-ában jelzett árfolyammal szám. és az 1881. nov. 1. éu 3333. sz. a. kelt ig. ügym. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikéltitött kezhöz letenni, avagy az 1881. LX. tez. 170. §-a értelmében a bánatpénzuek a bíróság-nál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani. Ipolyságon, 1890. évi apri hó 29. Az ipolysági kir. törvényeszk mint tkvi hatóság.

Kir. törvysz. bíró, Novotny István.

130./1890. Árverési hirdetmény.

Alulírott kikéltitött végrehajtható az 1881. évi LX. tez. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a verébelyi kir. jbiróság 1890. évi 378 és 788. számú végzésével Lányi Ferencz és neje Besse Bertha zalabai lakosok felperesek részére Steiner Mór alsó-pöl lakos alperes ellen 2200 frt s jár. erejűg elrendelt kikéltit. végrehajthatási folytán nevezett alperestől lefoglalt 688 frt 40 krt becsült ingóságokra a verébelyi kir. jbiróság 1229/90. sz. kikéltit. végzése folytán az árverés elrendeltetvén, annak a helyszínén, vagyis Alsó-Pöl községben Steiner Mór lakásán leendő megtartására határidűl 1890. évi augusztus hó 2-ik napjának d. e. 9 órája tüzetik ki, a mikor a bíróság lefoglalt 4 hámos 15, 3 szekér, 1 cséplőgép járgányt, 1 szelű rosta, külföldi szobatorok és többrendű gazdasági felszerelés s egyéb különféle ingóságok az 1881. 60. tez. 107 és 108. §§ ai szerint a legtöbbet ígérűnek késpénz fizetés mellett, szükség esetén becsárón alul is el fognak adatni. Felhívatnak egyttal mindazok, kik a lefoglalt tárgyakra oly elsőbbséggel bírnak, mely az ezen végrehajthatási iratokból ki nem tűnik, miszerint elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdése előtt szóval vagy írásban alulirt végrehajthatónál az 1881. 60. tez. 111. §-a értelmében a különbeni következmények terhe alatt bejelenteni el ne mulasszák.

Verebelyen, 1890. július 15.

Lüley Kálmán, kir. bír. végreh.